

197. DIN STRĂLUCIRE JOS AI VENIT

1. Din stră-lu-ci-re jos ai ve-nit, Și cu iu-bi-re m-ai mân-tu-
it. Am oa-re drep-tul, ne-pă-să-tor, Să stau, I-
su-se, la-al Tău iz-vor? Chiar lu-mea-n-trea-gă de m-ar che-
ma, Pe Ti-ne Doam-ne, nu Te-aș lă-sa. Ești fe-ri-
ci-rea și do-rul meu, Ești Doam-ne to-tul, iar eu al Tău!

2. Izbit de valuri și părăsit,
Când n-am pe nimeni și sunt urât;
În grea durere, eu harul Tău,
Doresc Isuse, să-l simt mereu.
3. De urc în viață sau de cobor,
Trec prin lumină sau trec prin nor,
Te simt aproape și-s fericit,
Că sunt de Tine călăuzit.
4. Și dacă viața-mi va oferi,
În lume multe, chiar bogății;
În fericire nu voi uita,
Că Ți-ai dat viața pe Golgota.